

نویسنده مشهور ترک: شکاف فرهنگی و ایدئولوژیک در ترکیه عمیق تر شده است

«الیف شفق»، نویسنده مشهور ترک نوشت: «همه پرسه تغییر قانون اساسی ترکیه، شکاف فرهنگی و ایدئولوژیک در این کشور را عمیق تر کرده است.»

به گزارش آران نیوز به نقل از بخش آذری رادیو آزادی آمریکا، «الیف شفق» در مقاله ای درباره تحولات ترکیه نوشت: «زمانی، ترکیه ایجاد هماهنگی میان فرهنگ اسلامی، لائیسیم و دموکراسی غربی را به نمایش می گذاشت. اما، اکنون چنین نیست. تاریخ نشان می دهد که انحصار کامل حاکمیت، صرفاً نارضایتی به بار می آورد و در کشورهای ناراضی نیز، برقراری ثبات، امکان پذیر نیست.»

الیف شفق افزوده است: «تبلیغات قبل از همه پرسه ترکیه، آزاد و عادلانه نبود. در حالی که رسانه های حکومت شب و روز، موضع طرفداران رای «آری» به این همه پرسه را تبلیغ می کردند، کسانی که به این همه پرسه «نه» می گفتند، در تله های رسانه ای تحت فشار قرار می گرفتند. حتی برخی از آنها شغل خود نیز را از دست دادند. رییس جمهوری اردوغان و رهبران حزب عدالت و توسعه، مخالفان این همه پرسه را به همکاری با تروریست ها متهم کردند. به همین علت نیز باید مسیر درهم و برهمی را که به این همه پرسه منتهی بود، بشناسیم.»

الیف شفق نوشته است: «ترکیه به کشوری تبدیل شده است که در میان کشورهای دنیا بیشترین روزنامه نگار زندانی را دارد. اهل علم به علت امضای بیانیه های اعتراض آمیز، از کار اخراج شده اند. در این فضای ترس و اعمال فشار، از کدام همه پرسه آزاد و عادلانه و متوازن می توان سخن گفت؟»

الیف شفق افزوده است: «این همه پرسه بر زندگی نسل های آینده ترکیه تأثیرات عمیقی برجای خواهد گذاشت. این تحول در ترکیه، بر کل منطقه نیز تأثیر خواهد گذاشت. این تحول کلان، به صورتی ناعادلانه و یک طرفه محقق شده است. این همه پرسه، هیچ مسأله ای را حل نکرده است و فقط شکاف فرهنگی و ایدئولوژیک در ترکیه را عمیق تر کرده است. هیچ اجتماعی و هیچ گونه همزیستی فرهنگی در کشور وجود ندارد. متأسفانه در میان مخالفان نیز اتحاد وجود ندارد. ترکیه صرفاً دچار بحران سیاسی نیست، بلکه دچار بحران موجودیت نیز شده است. کشور ما بحران هویت را سپری می کند.»

این نویسنده ترک افزوده است: «در کل، ترکیه جامعه ای است که از فراموشی رنج می برد. در حالی که در سال گذشته، روسیه «دشمن» ترکیه اعلام شده بود، امسال «دوست» محسوب می شود. زمانی که جوامع بی ثبات هستند، تغییر سریع احساسات و سیاست خارجی، موجب تعجب انسان می شود. اردوغان در «سخنرانی پیروزی» خود (پس از همه پرسه)، درباره احیای حکم اعدام سخن گفت. این نیز به معنای قطع پیوندها با اتحادیه اروپاست. امروز گفتمان اصلی در ترکیه را اسلام گرایی، ملی گرایی ترک و تردید به اروپا، شکل می دهد. تحولات ترکیه، عقبگرد و پایان دموکراسی پارلمانی است. این به معنای پایان سال ها غربگرایی، لائیسیم و نوگرایی و ترکیه نوین آتاتورک است. مدافعان نظام ریاستی برای کاستن از وخامت این مسأله، ادعا می کنند که همه چیز شبیه فرانسه و آمریکا خواهد شد. اما، اینگونه نخواهد شد. زیرا، ما فرهنگ دموکراسی نداریم. ما صرفاً دارای «قالب دموکراسی» هستیم. نخبگان حاکم درک نمی کنند که برای داشتن دموکراسی حقیقی و کارآمد و کثرت گرا، صرفاً صندوق رأی کفایت نمی کند. ترکیه دارای «نظام نظارت و توازن»، «حاکمیت حقوق»، «تقسیم حاکمیت» و «رسانه های آزاد و متنوع» همانند آمریکا و فرانسه نیست. کودتای جولای سال گذشته، آخرین میخی بود که به تابوت دموکراسی در ترکیه کوبیده شد. ترکیه به سرعت در حال تبدیل شدن به یک کشور خاورمیانه ای است و از دموکراسی لائیک دور می شود. ناراحت کننده تر نیز این است که خواه در شرق و خواه در غرب، اکنون دموکراسی در اولویت قرار ندارد. چکار می توانیم بکنیم که بار دیگر دموکراسی به اولویت تبدیل شود؟»

الیف شفق درباره آثار خارجی تحولات ترکیه نیز نوشته است: «خواه ناخواه، پس از جهانی سازی که ده ها سال تداوم داشته است، اکنون همگی به یکدیگر پیوند خورده ایم. به همین علت نیز، انزوای جنس های پوپولیست، رویکردی واقع گرایانه نیست. بی تردید، پوپولیست ها با مشاهده یکدیگر، بیش از پیش تشویق می شوند. انحراف دموکراسی یک کشور، این روند را در سایر کشورها نیز ترویج می کند. ترکیه در حال یاد دادن درس های بزرگی به دنیا است. سرنوشت ترکیه، ضعیف بودن دموکراسی در مقابل عوام فریبی پوپولیستی را، به تمامی دنیا نشان می دهد.»